

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/82732,Bobrowski-Dobieslaw.html>
2022-09-30, 20:55

Bobrowski Dobiesław

BOBROWSKI Dobiesław (7 VII 1927, Zbąszyń – 29 VIII 2012, Puszczykowo, Poznańskie), matematyk. Syn Włodzimierza, ogrodnika i administratora domów, i Rozalii z domu Konowalskiej.

W Zbąszyniu ukończył 6 klas szkoły powszechnej, w grudniu 1939 rodzina została wysiedlona do wsi Paprotnia niedaleko Sochaczewa, gdzie uczęszczał na tajne komplety i samodzielnie przygotowywał się do matury. Od stycznia 1944 został zmuszony do pracy na dworcu kolejowym w Sochaczewie w charakterze pomocy biurowej. W sierpniu tegoż roku został wywieziony na przymusowe roboty do Niemiec, gdzie był robotnikiem przeładunkowym na Dworcu Szczecińskim w Berlinie. W grudniu udało mu się zbiec z Berlina i do końca wojny ukrywał się w Paprotni.

Po wojnie osiadł w Poznaniu i tam zdał w 1946 maturę, następnie studiował 1946–51 matematykę na Uniw. Poznańskim, magisterium uzyskał za pracę: *Bezaksjomatyczne systemy rachunku zdań*, promotorem był prof. Kazimierz Ajdukiewicz. 1949–51 pracował w Katedrze Teorii i Metodologii UP, którą kierował Ajdukiewicz, w charakterze zastępcy asystenta. W czasie studiów pracował jako nauczyciel w szkołach średnich, a po studiach związał się z Wyższą Szkołą Inżynierską w Poznaniu (późniejszą Politechniką Poznańską). Stopień doktora nauk matematyczno-fizycznych uzyskał na UAM w 1962 na podstawie rozprawy: *O całkach oscylujących pewnych równań różniczkowych zwyczajnych*, promotorem był W. Orlicz. Stopień doktora habilitowanego w zakresie analizy matematycznej na podstawie rozprawy *O pewnych własnościach rozwiązań równania różniczkowego nieliniowego trzeciego rzędu* uzyskał w 1968 również na UAM. Od 1967 do 1991 był redaktorem naczelnym „Fasciculi Mathematici”. Współpracował z serią wydawniczą *Algebra*

and Stochastic Methods, czasopismami: „*Discussiones Mathematicae*”, „*Probability and Statistics*” i innymi. Należał do bardzo wielu komitetów naukowych i stowarzyszeń. Wykonywał recenzje dla „*Mathematical Reviews*” oraz *Zentralblatt MATH*. W 1973 otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, w 1989 zwyczajnego nauk matematycznych. Na Politechnice Poznańskiej był prorektorem ds. rozwoju uczelni 1972–75 i dyrektorem Instytutu Matematyki, kierował oddziałem Polskiego Tow. Matematycznego w Poznaniu, był członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

Jego zainteresowania badawcze dotyczyły jakościowej teorii równań różniczkowych i zastosowań probabilistyki w technice, szerzej w [Krzyśko 2014]. Opublikował ok. 80 prac, w tym 19 książek; wypromował 22 doktorów. Jego prace w pierwszej z wymienionych problematyk związane były z: oscylacyjnością rozwiązań równań różniczkowych i układów równań różniczkowych nieliniowych zwyczajnych, krotnością miejsc zerowych, oszacowaniem odległości pomiędzy miejscami zerowymi rozwiązań i własnościami asymptotycznych rozwiązań w nieskończoności. B. był dobrym znawcą zagadnień niezawodności i rozpoczął na szeroką skalę współpracę z placówkami przemysłowymi, m.in. z Przemysłowym Instytutem Maszyn Rolniczych, Centralnym Ośrodkiem Gospodarki Magazynowej, Centralnym Laboratorium Akumulatorów i Ogniwo oraz Instytutem Obróbki Plastycznej. Przez wiele lat na Politechnice Poznańskiej prowadził seminarium naukowe poświęcone m.in. programowaniu liniowemu, równaniom różniczkowym z przekształconym argumentem, procesom losowym i stochastycznym. Promował problematykę teorii prawdopodobieństwa na konferencjach poświęconych historii matematyki i popularyzujących matematykę. W 1991 przeszedł na emeryturę, dalej pracował 1992–95 w Instytucie Matematyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, 1997–2006 w Zakładzie Rachunku Prawdopodobieństwa i Statystyki Matematycznej w UAM, 2001–07 w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu.

Był aktywny politycznie, należał do ZNP, pełnił w nim ważne funkcje związkowe, ukończył w 1956 Wieczorowy Uniw.

Marksizmu-Leninizmu, należał od 1955 do PZPR, m.in. był członkiem Komitetu Uczelnianego przy Politechnice Poznańskiej. Otrzymał wiele odznaczeń i medali, najwyższe to Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Był żonaty, miał troje dzieci.

J. Werbowski: *Dobiesław Bobrowski – his life and work*, „Fasciculi Mathematici” 28 (1998) s. 7-8; M. Krzyśko: *Dobiesław Bobrowski (1927– 2012)*, „Wiadomości Matematyczne” 50.1 (2014), s. 151-157; Baza nekrologów: <https://www.nekrologi.net/nekrologi/dobieslaw-bobrowski/19145615> [dostęp 6.12.2018]

Stanisław Domoradzki

[Poprzedni](#)
[Następny](#)